

DERINIMO PAŽYMA

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS MIŠKŲ ĮSTATYMO NR. I-671 2, 4, 11 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIII P-3074(2) IR LIETUVOS RESPUBLIKOS SAUGOMŲ TERITORIJŲ ĮSTATYMO NR. I-301 9, 13 IR 31 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIII P-3075(2)“ PROJEKTO

Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos nebuvo atsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies
Lietuvos miško ir žemės savininkų asociacijos 2019-05-15 raštas Nr. 46	<p>Klaidinama, kad įrengus statinio eksploatacijai reikalingą infrastruktūrą (t.y. kad atidalintame žemės sklype įrengus nesudėtingus požeminius inžinerinius tinklus ar statinius tai neišvengiamai keistų natūralų kraštovaizdį. Pažymėtina, kad nesudėtingi požeminiai inžineriniai tinklai dėl jų menkaverčio dydžio (kaip antai vandens gręžinys ar šachtinis šulinys, nuotekų kaupimo rezervuarai neužima 1 kv. m. žemės ploto ir yra po žeme) ir skirti teisėtai pastatyto pastato eksploatavimui, jokių būdu neįtakos natūralaus kraštovaizdžio, ypač vertinant faktą, kad tokių teisėtų pastatų yra labai maža dalis. Todėl drausti juos įsirengti po žeme – <i>argumentum ad absurdum</i>, sąlygotas kažkokio nesuprantamo aklo žinybinio užsispyrimo, nepateikiant argumentų, neatliepiant realių visuomenės lūkesčių bei nešalinant teisės spragų.</p>	<p>Neatsižvelgta. Nurodyti inžineriniai statiniai ir įrenginiai yra nesusiję su miško rekreacinėms ir aplinkosauginėms reikmėms, todėl jie neturėtų būti priskiriami miško infrastruktūrai ir jie neturėtų būti įrengiami miško žemėje. Pažymėtina, kad priėmus Įstatymų projektais siūlomą reguliavimą leisti paversti miško žemę kitomis naudmenomis ir suformuoti atskirą sklypą teisėtai pastatytam pastatui arba pastatui kartu su jo priklausiniais, nurodyti inžineriniai statiniai ir įrenginiai skirti pastatui eksploatuoti galėtų ir turėtų būti planuojami ir įrengiami ne miško žemėje.</p>
Lietuvos Respublikos Seimo pirmininko pavaduotojo Remigijaus Žemaitaičio 2019-05-15 raštas	<p>Dėl Nutarimo 3 punkto. Su tokia pozicija sutikti negalime, nes Miškų įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 2 punkte reglamentuojama situacija kai miško žemė paverčiama susiekimo ir inžinerinių komunikacijų aptarnavimui. Sekant tokiu aiškinimu ir vadovaujantis dabartiniu teisiniu reglamentavimu, teisėtai pastatytas pastatas lieka miško žemėje, o jam reikalingi nesudėtingi požeminiai inžineriniai tinklai turėtų būti įrengimo prie jo atskiru sklypu suformuotame inžineriniame sklype, o tokie inžineriniai 1 aro sklypai (dar net mažesni) vadovaujantis vadovaujanti Miškų įstatymo 11 straipsnio 4 dalimi turi būti numatyta bendruosiuose planuose ar valstybei svarbių projektų teritorijų planavimo dokumentuose, kurie rengiami</p>	<p>Neatsižvelgta. Argumentai pateikti prie Lietuvos miško ir žemės savininkų asociacijos pastabos.</p>

savivaldybių ne anksčiau nei kas 10 metų. Akivaizdu, kad Miškų įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 2 punkto reguliavimo sritis yra susiekimo ir inžinerinių komunikacijų kaip kelių, elektros linijų, kanalizacijos magistralių tiesimas, priešingai – ne reikalavimas fiziniams asmenims prašyti savivaldybės keisti bendruosius planus numatant 1 aro sklypus prie teisėtai miškuose pastatytų pastatų tam, kad galėtų įrengti pastate kanalizaciją ir vandentiekį. Be kita ko, net ir darant prielaidą, kad prie teisėtai pastatytų pastatų bus formuojami inžineriniai 1 aro sklypai, Miškų įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 2 punktu negalima vadovautis sprendžiant teisėtų Pastatų siūlomos minimalios infrastruktūros sprendinius, kurie teisėtai pastatyti valstybinių parkų teritorijoje, nes tai draudžia Miškų įstatymo 11 straipsnio 2 ir 3 dalys.

Iš pateikto seka, kad Nutarimo išvados argumentai susiję su Miškų įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 2 punktu yra neteisėti ir nepagrįsti.

Pagrindinis įstatymų projektų tikslas buvo pašalinti įstatyminę koliziją dėl neaiškaus teisėtai pastatytų pastatų miško žemėje teisinio reglamentavimo skirtingai nei gyvenamųjų pastatų. Taip pat įstatymų projektais buvo siekiama sudaryti galimybes pagal teisėtai pastatytų pastatų paskirtį – tinkamai šiuolaikiškai, pagal dabartines technologijas ir higienos normas naudoti pastatus, o ne toliau leisti statyti lauko tualetus tokių pastatų aptarnavimui dėl kurių susilaukiama priekaištų iš Europos Sąjungos institucijų.

Vertinant Lietuvos Respublikos Vyriausybės Nutarimą, jeigu įstatymo leidėjo manymu nėra poreikio pašalinti įstatymų koliziją kada teisėtai pastatytas pastatas yra miško žemėje, bet teisinis reguliavimas teigia, kad tokių pastatų negali būti, ir įstatymo leidėjas nemato poreikio leisti teisėtus pastatus atidalinti iš miško žemės suformuojant jiems reikalingą sklypą, to pasėkoje teisėtai pastatyti pastatai lieka miško žemėje. Todėl turėtų būti aiškiai reglamentuojama, kad tokiems pastatams miško

	<p>žemėje galima įrengti nesudėtingus požeminius inžinerinius tinklus skirtus aptarnauti miško žemėje esančius teisėtai pastatytus pastatus, kurių sąrašas yra baigtinis (teisiniu reguliavimu neatveriami galimybių naujų statinių (pavėsinių) ar pastatų statybai ar legalizavimui, o tik sprendžia esamų teisėtų pastatų teisinis reguliavimas. Pastatas pagal Statybos įstatymą 2 straipsnio 37 dalį yra ne bet toks statinys, o apdengtas stogu statinys, kurio didžiausią dalį sudaro patalpos).</p>	

Aplinkos ministras
Kęstutis Masėika